

Het Oorspronkelijke

Geloof

Eerste Editie

DOOR

APOSTEL NORMAN WILLIS

Het Oorspronkelijke Geloof, Versie 1.32
Door Norman B. Willis
Copyright © Nazarene Israel, 6021 (2021)
Goed gebruik toegestaan.
Aangepast van de Nazarene Israel Studie.
Vertaald door: Rita Weerman

In dit boek zijn sommige zinnen automatisch vertaald.
Als u ons wilt helpen deze te corrigeren, stuur dan een
e-mail naar: contact@nazareneisrael.org

Voor meer informatie of om bij te dragen aan zijn werk,
kunt u ons op het web bezoeken: nazareneisrael.org/nl

Moge de naam van Yahweh verheerlijkt worden.
In Yeshua's naam, amein.

Inhoudsopgave

Voorwoord	5
Wat was het Oorspronkelijke Geloof ?	7
Waarom Dezelfde Dagen van Aanbidding ?	15
Uw Israëlitische erfgoed opeisen	37
De Reis van De Bruid Naar Huis	51

Voorwoord

Sommigen willen weten welke Engelse versie ik gebruik. Ik begin altijd met de New King James Versie en herstel de namen in de Hebreeuwse vorm. Ik tracht altijd de bronteksten naast het Engels te plaatsen, zodat U alles zelf kan controleren.

Sommigen willen weten waarom ik Griekse teksten aanhaal terwijl ik in de Semitische inspiratie geloof. Omdat, terwijl ik denk dat het Vernieuwde Verbond in het Hebreeuws en Aramees was geïnspireerd, de twee bestaande Aramese teksten (Peshitto en Peshitta) niet de originelen zijn aangezien er teveel corrupties zijn. Ik zal ze misschien in toekomstige werken gebruiken maar aangezien de Griekse teksten ouder zijn, zijn ze meestal waardevoller voor tekstuele analyse.

Ik geloof dat de Schriften de hoogste en beste autoriteit zijn in alle kwesties van de leer. Ik probeer enkel aan te tonen wat Yahweh's Woord zegt en dan net genoeg commentaar te geven om aan te tonen hoe de verzen zich tot elkaar verhouden. Mijn hoop is dat U zich op Yahweh's woorden zal concentreren in plaats van op de mijne.

Als u suggesties hebt om deze studie beter te maken, kunt u een e-mail sturen naar:

contact@nazareneisrael.org

Moge Yahweh ons allen naar Zijn Perfecte Waarheid leiden.

Norman Willis.

Wat was het Oorspronkelijke Geloof ?

Wil U zich houden aan het geloof dat de Messias zijn apostelen opdroeg te houden ? Sommigen mensen zijn snel om te beweren dat de discipelen van de Messias allen “christenen” waren, maar is dit werkelijk wat de Bijbelse geschriften aantonen ?

Wat als de Bijbel zou aantonen dat de Messias en Zijn discipelen zichzelf zagen als Nazarene Israëlieten en de “christenen” een totaal verschillende groep waren ?

Een van de meest invloedrijke Kerkvaders ooit was Epiphanius van Salamis. Hij leefde van 310 tot 403 NC. Hij zei dat de Nazareners en de Christenen twee verschillende (maar verwante) groepen waren die twee verwante (maar verschillende) soorten geloof hadden in de 4de eeuw NC – en zo is het heden ten dage nog altijd.

“De Nazareners verschillen niet in essentiële dingen van hen (doelend op de Orthodoxe Joden), aangezien ze dezelfde gebruiken en doctrines uitoefenen, voorgeschreven door de Joodse Wet; behalve dat ze in Christus geloven. Zij geloven in de opstanding uit de dood, en dat het universum is geschapen door God. Zij prediken dat er maar één God is en dat Christus zijn Zoon is. Ze zijn goed onderlegd in de Hebreeuwse taal. Zij lezen de Wet (doelend op de Wet van Mozes). Daarom verschillen ze van de echte Christenen omdat ze tot op heden (zulke) Joodse rituelen als besnijdenis, Sabbat en andere vervullen (Epiphanius, “Tegen ketterijen”, Panarion 29,7, pp.41,402)

In *Panarion* (Tegen Ketterijen), probeert Epiphanius te bewijzen dat de Katholieken de echte afstammelingen waren van de 1ste eeuw-apostelen (Jakobus, Johannes, Petrus, Paulus en anderen). En ook al werden zijn beweringen in het algemeen aangenomen in zijn tijd, zijn vele Katholieke leerlingen niet akkoord met hem.

Onder degenen die niet akkoord gingen met Epiphanius was Marcel Simon, een devoot Katholiek expert over de 1ste eeuw gemeente. Marcel Simon zei dat Epiphanius heel goed wist dat het niet de Katholieken maar de Nazareners waren die de echte afstammelingen waren van de 1ste eeuw gemeente – maar toch bleef Marcel Simon de Nazareners “kettters” noemen omdat de Katholieke Kerk niet van hun leringen hield.

Zij (Nazareners) zijn in wezen gekenmerkt door hun vasthoudendheid aan Joodse gebruiken. Als ze als kettters aanzien werden door de (Katholieke) Moeder Kerk, dan was het gewoon omdat ze vasthielden aan verouderde stellingen. Zij zijn absoluut, ook al weigert Epiphanius halstarrig het toe te geven, de enige echte afstammelingen van die primitieve gemeenschap, van wie Epiphanius wist dat ze door de Joden werd aangewezen als “Nazareners”

(Eerste Eeuw expert Marcel Simon, *Judeo-Christianisme* pp. 47-48).

Merk op hoe Marcel Simon erkende dat de Nazareners de rechtstreekse spirituele afstammelingen waren van de 1ste eeuw apostelen (Jakobus, Johannes, Petrus en anderen) ; toch bleef hij de Nazareners “kettters” noemen omdat zij ernstig bleven vasthouden aan het geloof dat aan de heiligen werd overgeleverd,

Yehudah (Judas) 3

Geliefde broeders en zusters, het was mijn voornemen U te schrijven over de redding van ons allen, maar ik zie mij nu genoodzaakt U in deze brief op te roepen om te strijden voor het geloof dat voor eens en voor altijd aan de heiligen is overgeleverd.

Maar hoe kon Marcel Simon de Nazareners “kettters” noemen voor het gehoorzamen van Judas 3 ? Zijn we “kettters” als we doen wat de Schrift zegt ? Zijn niet de echte kettters zei die het omgekeerde onderwijzen dan wat de Schrift zegt ?

Als de Nazareners de rechtstreekse afstammelingen waren van de Joodse apostelen, dan is het logisch dat zij Joodse rituelen hielden zoals de Sabbat, besnijdenis en andere. In Zijn allereerste preek vertelde de Messias Yeshua (Jezus) ons dat we niet moesten denken dat Hij gekomen was om de Wet van Mozes, of de Profeten, af te schaffen.

Mattityahu (Mattheus) 5:17-19

17 “Denk niet dat Ik ben gekomen om de wetten van Mozes en de woorden van de Profeten opzij te schuiven. Ik ben juist gekomen om er de volle betekenis aan te geven.

18 Ik zeg U met nadruk : tot de hemelen en de aarde vergaan, zal nog geen letter van de Wet afgedaan worden. Alles moet eerst volbracht zijn.

19 Wie dus ook maar één van de kleinste van deze geboden afschaft en aan anderen leert datzelfde te doen, zal als de kleinste worden beschouwd in het Koninkrijk van de Hemel”.

Het is belangrijk dat Yeshua zei dat we niet mochten denken dat Hij gekomen was om de Wet af te schaffen.

Als goede Zoon zou Hij zijn Vader Yahweh toch niet ongehoorzaam zijn ? Die had gezegd zeer voorzichtig te zijn en niets toe te voegen of af te nemen aan de Wetten van Mozes.

Deuteronomium 12:32

“Gehoorzaam daarom alle geboden, die ik U geef.
Voeg er niets aan toe en neem er niets vanaf”

Soms denken mensen dat de Wetten van Mozes afgeschaft zijn, omdat sommige passages in het Nieuwe Verbond (Nieuwe Testament) gemakkelijk verkeerd begrepen worden. Veel van deze verkeerd begrepen passages worden gevonden in de geschriften van de apostel Paulus. Echter, de apostel Petrus verwittigt ons, zodat we ze niet verkeerd interpreteren.

Kepha Bet (2 Petrus) 3:15-17

15 “Bedenk dat het geduld van onze Meester uw redding is. Dat heeft ook onze geliefde broeder Paulus U geschreven met de wijsheid die hem is geschonken.

16 Hij schrijft dit overigens in alle brieven waarin hij dit onderwerp ter sprake brengt. Daarin staat één en ander dat moeilijk te begrijpen is en dat door onwetende en onstandvastige mensen, tot hun eigen ondergang wordt verdraaid, dat doen ze trouwens ook met de overige geschriften.

17 Geliefde broeders en zusters, U weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat U niet meeslepen op de dwaalwegen van wettelozen. Laat uw standvastigheid niet varen”

Merk op dat in vers 16 Petrus ons vertelt dat er in zijn tijd een groep gelovigen was die onwetend en onstandvastig waren, en dat zij Paulus’ geschriften

verdraaiden zodat het leek alsof ze iets anders bedoelden dan wat er stond.

In vers 17 verwittigt Petrus ons niet te worden geleid door de “fout van wetteloosheid”. In de King James version staat “de fout van de goddelozen”, maar Strong’s Concordance toont ons dat dit woord te maken heeft met iets als regel voorstellen (gelijk een plaatsvervangende religie) wat volledig tegen de Wet(ten) van Mozes ingaat.

NT:113 athesmos (ath'-es-mos); van NT:1 (als een negatief deeltje) en een afgeleide van NT:5087 (in de zin van regelgeving); wetteloos, dus misdadig:

De Aramese Peshitta (NT) is het er ook mee eens dat we ervoor moeten waken dat we niet dezelfde fout maken als degenen die zonder de Wet van Mozes zijn (Aramees : דדלא נמוס).

Kepha Bet (2 Petrus) 3:17, Murdock Peshitta 17
“Geliefde broeders en zusters, U weet van tevoren wat er gaat komen. Wees daarom op uw hoede en laat U niet meeslepen op de dwaalwegen van wettelozen. Laat uw standvastigheid niet varen”.

In de context vertelt Petrus ons dat er in zijn tijd een vals geloof was, dat de geschriften van Paulus verkeerd interpreteerde en tegen de Wet van Mozes predikte. Is dat niet wat Christenen doen ?

De Katholieke Aartsbisschop James Cardinal Gibbons vertelt ons dat de Schrift de religieuze naleving van de Zaterdag oplegt, maar scheidt dan trots op dat de Kerk de Zondag als dag van aanbidding uitgeroepen heeft.

“Want U mag de Bijbel lezen van Genesis tot Openbaring, U zal geen enkele zin vinden die de heiliging van de Zondag toestaat. De Schriften leggen de religieuze naleving van de Zaterdag op, een dag die wij (de Katholieke Kerk) nooit heiligen. (Aartsbisschop James Cardinal Gibbons, The Faith of our Fathers, 88de editie, pagina 89).

Eerwaarde Stephen Keenan zegt ons dat de Katholieke Kerk de macht had in haar eentje de dagen van aanbidding te veranderen, ook al geeft de Schrift haar die autoriteit niet.

“Vraag : Kan U op één of andere manier bewijzen dat de Kerk de macht heeft dagen en feesten in te stellen ?

“Antwoord : moest ze niet die macht hebben, dan had ze niet kunnen doen waar alle moderne religieuzen mee akkoord zijn, dan had ze niet de naleving van de Zaterdag, de 7de dag van de week, kunnen vervangen door de Zondag, de 1ste dag van de week, een wijziging waarvoor er geen Bijbelse autoriteit is.”

(Eerwaarde Stephen Keenan, A doctrinal Catechism, 3de editie, pagine 174.)

Is Stephan Keenans's argument geen circulaire redenatie ? Hij beweert dat de Kerk die macht om de dagen van aanbidding te wijzigen wel moet gehad hebben, vermits ze het heeft gedaan.

De Profeet Daniel waarschuwt ons voor een Kleine Hoorn die zal proberen de gevestigde tijden van aanbidding te wijzigen (van Sabbat naar Zondag) en die ook de Wetten van Mozes (die de gedragscode van het Lichaam regelen) zou proberen te veranderen

Daniel 7:25

25 Hij zal in opstand komen tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken. Hij zal proberen hun feesten en hun Wet te veranderen, en zij zullen aan zijn heerschappij zijn overgeleverd voor één tijd, een dubbele tijd en een halve tijd.”

Zoals we verder in deze studie zullen zien, is dit exact wat de Katholieke Kerk gedaan heeft. Zij veranderde de ingestelde tijden van aanbidding en vervolgde ook de heiligen van de Allerhoogste (de Nazareners) die de oorspronkelijke feesttijden en de Wet onderhielden). Maar is het dan geen zonde om de Schrift zo te wijzigen?

Waarom Dezelfde Dagen van Aanbidding ?

De Romeinse “christelijke” kalender zegt ons dat de dag begint om middernacht (het middernachtelijk uur). De Bijbel echter zegt ons dat de dag ’s avonds begint.

B'reisheet (Genesis) 1:31b

31b “Het werd avond en het werd morgen, de zesde dag.

Leviticus 23:32 bevestigt dat Yahweh de dag bepaalt van avond tot avond (dus van zonsondergang tot zonsondergang), in plaats van van middernacht tot middernacht.

Vayiqra (Leviticus) 23:32b

32b “Deze dag moet in volstreekte rust (Sabbat) worden doorgebracht, vanaf de avond van de negende dag van de maand tot aan de avond daarop”.

De “Sabbat” waarover het hier gaat is de Grote Verzoendag, maar ook de wekelijkse Sabbat duurt van avond tot avond. Lukas 4:16 zegt ons dat ook Yeshua (Jezus) deze Sabbat hield, die van zonsondergang tot zonsondergang duurt.

Luqa (Lukas) 4:16

16 “Hij kwam ook in Nazareth, waar Hij was opgegroeid en volgens Zijn gewoonte ging Hij naar de synagoge en stond op om voor te lezen.”

Ook de Apostel Paulus ging altijd naar de synagogen op de Sabbat, zelfs vele jaren na Yeshua's opstanding.

Ma'asei (Handelingen) 13:14

14 "Paulus en zijn gezelschap reisden van Perga door naar een plaats in Pisidië, die ook Antiochië heette en bleven daar een tijd. Op de Sabbat gingen zij naar de synagoge"

In het laatste hoofdstuk zagen we hoe Yeshua ons vertelde dat we niet mochten denken dat de Wet of de Profeten niet meer geldig waren. Er is niets onduidelijk hierover.

Mattityahu (Mattheus) 5:17-19

17 "Denk niet dat Ik ben gekomen om de wetten van Mozes en de woorden van de Profeten af te schaffen. Ik ben juist gekomen om er de volle betekenis aan te geven.

18 Ik zeg U met nadruk : tot de hemelen en de aarde vergaan, zal nog geen letter van de Wet afgedaan worden. Alles moet eerst volbracht zijn.

19 Wie dus ook maar één van de kleinste van deze geboden afschaft en aan anderen leert datzelfde te doen, zal als de kleinste worden beschouwd in het Koninkrijk van de Hemel".

Desondanks zegt de Katholieke Kerk dat vermits Yeshua de Wet vervuld heeft, we niet langer de Sabbat en Yahweh's Feesten dienen te houden, maar in de plaats daarvan de Zondag, Kerstmis en Pasen moeten vieren. Dit is zeer merkwaardig als men bedenkt dat zondag, Kerstmis en Pasen nergens in de Schrift worden bevolen.

Wanneer is de overschakeling van de "avond tot avond" Hebreeuwse kalender naar de "middernacht tot middernacht" Romeinse kalender gebeurd ? Christelijke leerlingen gebruiken dikwijls Handelingen 20:7-11 als een vermeende bewijs-tekst dat de discipelen

samenkwamen op de Romeinse (middernacht tot middernacht) Zondag. Dit kan op het eerste zicht correct zijn, maar uiteindelijk blijkt het niet juist.

Ma'asei (Handelingen) 20:7-11

7 "Toen wij 's zondags bijeen waren om het brood te breken, sprak Paulus de christenen toe. Omdat hij de volgende morgen wilde vertrekken, ging hij door tot middernacht.

8 Er brandde in de bovenkamer, waar wij bij elkaar waren, een flink aantal olielampen.

9 Eutyclus, een jonge man die in de vensterbank zat, viel in slaap. Toen Paulus maar bleef doorspreken, viel hij vanaf de derde verdieping naar beneden. Toen ze hem optilden, bleek hij dood te zijn.

10 Paulus rende de trappen af, liet zich op de jongen vallen en sloeg zijn armen om hem heen. "Huil niet", zei hij. "De jongen leeft nog."

11 Paulus ging weer naar boven en brak het brood. Na te hebben gegeten, bleef hij nog een hele tijd spreken. Hij vertrok pas toen het al licht was.

Vermits Judea sinds de 1ste eeuw onder Romeinse heerschappij stond, lijkt het aannemelijk dat de discipelen op Zondag samenkwamen en naar Paulus luisterden gedurende ongeveer 24 uur. Nochtans zijn er enkele dingen die niet kloppen. Waarom zouden er zoveel lampen branden in de bovenkamer als ze samenkwamen op Zondagmorgen? En waarom zouden ze slechts één maaltijd nuttigen in een periode van 24 uur? Rekening houdend met het feit dat Paulus onderwees in een Joodse synagoge, was dit niet zinvol.

Religieuze Joden zijn zeer gehecht aan traditie. Ze aanbidden gewoonlijk in hun synagoge (of tempel) op de Sabbat. Nadat de Sabbat voorbij is gaan ze dikwijls naar

het huis van een vriend of familielid voor een maaltijd en gezellig samenzijn, om zo de dag van aanbidding en rust zo lang mogelijk te rekken. Dit is echter geen dag van aanbidding, het is gewoon een verlenging van de Sabbat. Als we in dit licht Handelingen hoofdstuk 20 lezen, is de reden dat er zoveel lampen waren in de bovenkamer, dat ze in eerste instantie samenkwamen na zonsondergang “Zaterdagavond” en dan verder spraken tot zonsopgang “Zondagmorgen”.

Dus als de Zondag-aanbidding niet van de Bijbel komt, van waar dan wel ? De vroegste verwijzing naar “Zondag-aanbidding” komt van de Christelijke apolooget Justin Martyr (circa 150 NC). Bijvoorbeeld, er wordt gezegd dat alle mensen bijeenkwamen om te aanbidden op “de dag die Zondag wordt genoemd” (ter ere van de zon).

En op de dag die Zondag genoemd wordt, zal iedereen die in de steden of op het platteland woont, samenkomen naar één plaats....
(Justin Martyr, First Apology, Hoofdstuk 67 –
Wekelijkse Aanbidding van de Christenen, circa 150
NC, Biblesoft)

Justin Martyr houdt zich dus aan een gebruik dat verschillend is van wat we in de Schrift vinden, vermits de Bijbel geen namen geeft aan de dagen van de week. Maar eerder de dagen nummert (eerste dag, derde dag enz.), enkel de Sabbat heeft een naam (Shabbat). De term “Shabbat” betekent “de rust” of de “onthouding” (van je eigen zin te doen).

In tegenstelling hiermee zegt Justin Martyr dat de reden waarom zijn gemeente op de Zondag (volgens de Romeinse kalender) aanbidt is, het de dag was waarop Elohim (God) de wereld maakte, en dat het ook de dag

was waarop Yeshua voor het eerst verscheen aan Zijn discipelen.

Maar Zondag is de dag waarop we allen onze gezamenlijke samenkomst houden, omdat het de eerste dag is waarop God, nadat Hij een wijziging gemaakt had tussen duisternis en materie, de wereld heeft gemaakt : en Jezus Christus onze verlosser op dezelfde dag uit de dood is opgestaan. Want Hij werd gekruisigd op de dag voor Saturn (Zaterdag) ; en op de dag na Saturn, welke de dag is van de Zon, is Hij aan Zijn apostelen en discipelen verschenen. Hij heeft hen deze dingen geleerd, die we nu ook aan U voorleggen ter overweging.

(Justin Martyr, First Apology, Hoofdstuk 67 – Wekelijkse Aanbedding van de Christenen, circa 150 NC, Biblesoft)

Justin Martyr's redenen om op Zondag te aanbidden mogen dan goed klinken, behalve dat noch de Messias noch Zijn apostelen op Zondag samenkwamen. En het is ook niet wat de Schepper ons opdraagt te doen, dus de dag van samenkomst veranderen is de benoemde feesttijden veranderen en dus de Wet veranderen). Nochtans begon de Zondag-aanbedding zich stilaan te verspreiden.

Hetzelfde patroon volgend, begon ook het Pascha elk jaar meer en meer plaats te ruimen voor het heidense feest van Pasen (Easter-Ishtar). Eerst werd de datum veranderd, van de 14de Nisan (of Aviv) op de Hebreeuwse kalender, naar de eerste Zondag na de Lente Equinox (wat een zeer belangrijke dag is in heidense Zon-aanbedding kalenders). Uiteindelijk werd de naam van het feest veranderd van Pascha naar Pasen, ter ere van de Babylonische godin-moeder Ishtar

(Easter of Ashtoreth). Uiteindelijk werden vruchtbaarheids-rites (zoals eieren in bloed dopen) en andere Zon-aanbidding tradities (zoals voor de Zon bidden bij zonsopgang) binnen gebracht in de aanbidding van die dagen.

De Kerkvader Eusebius laat optekenen dat een grote crisis, de “Quatodecimaanse Controversie” genoemd, uitbarstte toen Bisschop Victor van Rome begon te eisen dat alle gemeenten het Pascha zouden houden op Zondag in plaats van op de 14de Nissan (Aviv). De bisschoppen van Azië drongen erop aan het Pascha te houden volgens de Hebreeuws kalender, net zoals de Apostelen Philippus en Johannes hen hadden geleerd.

Een niet onbelangrijke kwestie ontstond in die tijd. Want de parochies van Azië hielden vol dat, volgens een oudere traditie, de veertiende dag van de maan moest gehouden worden als het feest van onze Messias' Pascha, de dag waarop de Joden bevolen werd een lam te offeren...Maar het was niet de gewoonte van de andere kerken in de wereld..Maar de bisschoppen van Azië, geleid door Polycrates, beslisten om vast te houden aan het oude gebruik dat aan hen was overgeleverd. Hijzelf, in een brief die hij schreef aan Victor en de Kerk van Rome, zette in de volgende woorden de traditie uiteen die hem was gegeven.

(Eusebius, Church History, Boek V, Hoofdstukken 23,25, circa 190-195 NC)

Eusebius zegt ook dat Polycrates, een hoogstaand figuur in Azië, persoonlijk naar Bisschop Victor van Rome schreef, om te protesteren tegen zijn beslissing om de datum voor het Pascha van de 14de Nissan (Aviv) te wijzigen naar een Zondag. Polycrates wijst erop dat de traditie om het Pascha te houden volgens de

Hebreeuwse kalender was doorgegeven door de Apostelen Philippus en Johannes zelf, en dat deze traditie werd gehouden door generaties van voorname en devote families. Hij dringt erop aan dat alle gelovigen zouden moeten doen wat de Schriften ons opdragen, in plaats van tradities te aanvaarden die door mensen zijn gemaakt.

Wij houden de juiste dag, niets afnemend en niets toevoegend. Want in Azië zijn grote lichten ontslapen, die zullen opstaan op de dag van de komst van de Heer, wanneer hij in glorie zal neerdalen uit de hemel, en al zijn heiligen zal uitzoeken. Onder hen is Philippus, één van de twaalf apostelen, die ontsliep in Hierapolis; en zijn twee bejaarde maagdelijke dochters, en een andere dochter, die in de Heilige Geest leefde en nu in Ephesus rust; en, bovendien, Johannes, die zowel een getuige was als een leraar, die rustte tegen de boezem van de Heer en, priester zijnde, de borstplaat droeg. Hij ontsliep in Ephezië. En Polycarpus in Smyrna, die een bisschop en martelaar was; en Thraseas, bisschop en martelaar van Eumenia, die ontsliep in Smyrna.. Waarom moet ik de bisschop en martelaar Sagaris vernoemen, die ontsliep in Laodicea, of de gezegende Papirius, of Melito, de eunuch, die helemaal leefde in de Heilige Geest, en die in Sardis ligt, wachtend op het episcopaat van de hemel, wanneer hij zal opstaan uit de doden ? Al dezen hielden de veertiende dag van het Pascha volgens het Evangelie, in geen enkel opzicht afwijkend maar de regel van het geloof volgden. En ook ik, Polycrates, de minste onder jullie allen, doe alles volgens de traditie van mijn familieleden, van wie ik sommigen nauwlettend heb gevolgd. Want zeven van mijn familieleden ware bisschoppen ; en

ik ben de achtste. En mijn familie heeft altijd de dag gehouden wanneer de mensen de gist verwijderden. Daarom broeders, ik die vijfenzestig jaar in de Heer heb geleefd, en broeders heb ontmoet over de hele wereld, en door alle Heilige Geschriften ben gegaan, ik wordt niet verschrikt door angstaanjagende woorden. Want degenen die groter zijn dan ik, hebben gezegd : "Wij moeten God gehoorzamen boven mensen"

[Eusebius, Church History, Boek V, Hoofdstuk 24. Vertaald door Arthur Cushman McGiffert. Uittreksel uit Nicene en Post-Nicene Vaders, Serie twee, Volume 1]

Ook al hadden de apostelen Philippus en Johannes persoonlijk aan degenen in Azië geleerd om het Pascha te houden op de 14de Nisan (volgens de Hebreeuwse kalender), toch excommuniceerde de Romeinse Bisschop Victor elke gemeente die het Pascha niet hield op een Zondag (volgens de Romeinse kalender) Ook al waren velen van de andere Bisschoppen ontevreden (want zij wisten dat wat Polycrates gezegd had correct was) toch won het Romeinse Bisdome het pleit. Ook al werd eenheid in de kerk behouden, toch was er geen eenheid betreffende loyaliteit aan de Schrift, maar aan het Romeinse Bisdome. Degenen die het Pascha hielden op de 14de Nisan (volgens de Hebreeuwse kalender) werden uiteindelijk ondergronds verdreven. De Quartodecimaanse Controverse toont ons hoe de Romeinse kerk probeerde de ingestelde feesttijden en de Wetten van Mozes te veranderen (zoals geprofeteerd over de "Kleine Hoorn" in Daniel 9:25).

Zoals we uitleggen in [Nazarene Israel](#) begon de macht zich te centraliseren in het Bisdome van Rome, onmiddellijk na de vernietiging van Jeruzalem en de dood van de apostelen. De Romeinse Bisschop begon

uit te vaardigen dat heidense symbolen en heidense feesten legitiem waren, ook al was dit een rechtstreekse schending van de Wetten van Mozes (die ons vertellen alle niet-geboden beeltenissen en alle niet-geboden feesten te vermijden).

Devarim (Deuteronomium) 4:19

19 “En als U omhoog kijkt en de zon, de maan en de sterren ziet, laat U er dan niet toe verleiden daarvoor neer te knielen en te vereren wat Yahweh uw God, voor de andere volken op aarde heeft gemaakt.”

Ondanks Yahweh's waarschuwing, bleef de Rooms Christelijke feestkalender de dagen aannemen die gebaseerd waren op de beweging van de zon, de maan en de sterren. Hoewel de exacte formulering niet bewaard is gebleven, besloot de Romeinse kerk tijdens het Concilie van Nicea (ca. 325/326 CE) dat Pasen moest worden gevierd over de hele wereld op de zondag die volgde op de 14e dag van de 'Paschalis maan'. Nochtans de maan werd enkel als "Paschalis" beschouwd als de 14de dag NA de lente-equinox viel. Vermits de equinox nergens in de Schrift wordt vermeld, is dit weer een voorbeeld van hoe de Christenen Yahweh's Geboden de rug toekeerden., en in plaats daarvan hun eigen dagen, gebaseerd op de bewegingen van zon, maan en sterren instelden. Dit is ten strengste verboden.

Sommige christenen vragen zich af : wat is er mis met het instellen van onze eigen dagen voor de verering van Yahweh ? .Om dit te beantwoorden, laten we kijken naar de zonde van het gouden kalf.

Shemote (Exodus) 32:4-5

4 Aäron smolt het goud en goot het in de vorm van een kalf. De Israëlieten riepen: "O Israël, dit is de god die ons uit Egypte heeft bevrijd!"

5 Toen Aäron zag hoe blij de mensen met hun god waren, bouwde hij een altaar voor het kalf en kondigde aan: "Morgen vieren we een groot feest voor Yahweh!"

Ook al verklaarde Aaron dat het een feest was ter ere van Yahweh, voelde Yahweh zich helemaal niet vereerd. Integendeel, Hij werd woedend op Zijn volk omdat ze feesten hielden die Hij niet ingesteld had.

De enige reden dat het woord "Pasen" (Easter) in de King James versie voorkomt is omdat het een verkeerde vertaling was van het Griekse woord "Pascha" wat Passover betekent. (Wij hebben het Griekse woord vetgedrukt.)

Handelingen 12:4 "Hij liet hem bewaken door zestien soldaten, die om de beurt, met z'n vieren, de wacht moesten houden. Want Herodes wilde Petrus pas na het Passover in het openbaar laten terechtstaan.	^{TR} Acts 12:4 ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω
--	---

Verder zegt Paulus ons niet dat we Pasen moeten houden, maar eerder het Feest van Ongezuurd Brood (dat een vervolg is op Passover)

Qorintim Aleph (1 Korinthiers) 5:8

8 "Laten wij dat dan ook blijven vieren, niet met oud

gist of met gist van kwaad en schande, maar met het ongezuste brood van zuiverheid en waarheid.”

Handelingen 20:6 toont ons dat de discipelen nog steeds het Feest van het Ongezuurd Brood vierden (en niet Pasen), vele jaren na de Verrijzenis van Yeshua.

Ma'asei (Handelingen) 20:6

6 Na de dagen van Ongezuurd Brood vertrokken wij per boot uit Filippi en kwamen vijf dagen later in Troas aan, waar wij de anderen ontmoetten. Wij bleven daar een hele week.

In Handelingen 27:9 hielden de discipelen de Dag van Verzoening, hier de “Vasten” genoemd omdat het herdacht wordt door te vasten. (De reden waarom de reis “gevaarlijk” was, was dat de Dag van Verzoening in de herst valt. Reizen per boot op de Middellandse zee kan dan stromachtig zijn.)

Ma'asei (Handelingen) 27:9-10

9 Wij hadden veel tijd verloren en door de komende herfststormen werd het varen op zee nu wel erg gevaarlijk. Daarom waarschuwde Paulus de bemanning en de soldaten.

10 “Mannen”, zei hij. “Ik voorzie een zware reis. Het schip en de lading lopen groot gevaar. En dat niet alleen: Er staan ook mensenlevens op het spel!”

De apostel Paulus bleef het Pinksteren van Yahweh's originele kalender houden.

Qorintim Aleph (1 Korinthiers) 16:8

8 Ik blijf echter nog tot Pinksteren in Efeze....

We weten dat Paulus het Pinksteren hield volgens de Hebreeuwse kalender (en niet volgens de Romeinse) omdat hij naar Jeruzalem ging in plaats van naar Rome.

Ma'asei (Handelingen) 20:16

6 "Paulus had namelijk besloten Efeze niet aan te doen om in Asia geen tijd te verliezen. Hij had haast omdat hij, als het even kon, met Pinksteren weer in Jeruzalem wilde zijn."

Als het voor de apostelen juist was om deze feesten te houden, waarom zouden wij het dan anders willen doen ? De apostelen ontvingen zelfs de gave van de Heilige Geest omdat ze de feesten hielden zoals Yahweh het bevolen had. Dit toont aan dat zelfs na Jesjoea's opstanding, het houden van Yahweh's feesten nog steeds belangrijk is.

Ma'asei (Handelingen) 2:1-2

1 Op de Pinksterdag waren zij allemaal bij elkaar gekomen.

2 In eens kwam er uit de hemel een geluid, alsof er een storm opstak. Het was in het hele huis te horen

In Kolossenzen 2:16-17 vertelt de apostel Paulus ons dat de Sabbat, de Feesten en de Nieuwe Maan-dagen allemaal profethische afschaduwingen zijn van dingen die "nog staan te gebeuren". Dit betekent dat, net zoals Yahweh zegeningen uitstortte over degenen die Zijn feesten hielden in het verleden, Hij dat opnieuw zal doen over degenen die zijn feesten zullen houden in de toekomst. De ware betekenis van de Schrift gaat echter verloren in de meeste grote versies, waaronder de King James Version, die de betekenis van de passage omkeert door twee toegevoegde woorden - "dagen" en "is".

<p>Kolossenzen 2:16-17 16 "Laat u dus door niemand bekritisieren over wat u eet of drinkt. En of u zich al of niet aan feestdagen en rustdagen moet houden. 17 Dit soort dingen zijn immers maar tijdelijk. Zij zijn slechts een schaduw van toekomstige zaken. Maar ons lichaam behoort aan Christus toe.</p>	<p>^{TR} Colossians 2:16 (16) Μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων (17) α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του Χριστου</p>
--	--

Wegens de twee meegeleverde woorden ("dagen" en "is") leidt de KJV de lezer ertoe om te concluderen dat we niemand moeten toelaten ons te zeggen wat te eten, wat te drinken, of welke dagen van aanbidding te houden. Als wij deze toegevoegde woorden tegen de nominale waarde aanvaardden, kunnen we gemakkelijk concluderen dat het geen verschil maakt of we de Sabbat en de Feestdagen houden, of we op Zondag aanbidden, of we Kerstmis, Pasen, het Chinese nieuwjaar, de Ramadan of welke andere feestdag dan ook houden. Andere vertalingen maken soortgelijke veranderingen in de tekst, en deze veranderingen helpen over het algemeen het idee te bevorderen dat Jesjoea werkelijk kwam om de wet en de profeten af te schaffen, ook al is dit in strijd met Zijn eigen woorden in Mattheüs 5:17-19.

De Schrift zegt zeer duidelijk dat we niets mogen toevoegen of afnemen van de Geschriften (Deut. 4:2, Spreuken 30:6 enz) Daarom, eens we ons gerealiseerd hebben dat de toegevoegde woorden "dagen" en "is" niet in de oorspronkelijke teksten voorkomen, zouden we die moeten wegnemen uit de Engelse vertalingen.

16 Laat u dus door niemand bekritisieren over wat u eet of drinkt. En of u zich al of niet aan feestdagen en rustdagen moet houden.
17 Dit soort dingen zijn immers maar tijdelijk. Zij zijn slechts een schaduw van toekomstige zaken. Maar enkel het lichaam van Christus.

Hier zijn drie belangrijke ideeën (1-2-3)

1. Laat u dus door niemand bekritisieren over wat u eet of drinkt. En of u zich al of niet aan feestdagen en rustdagen moet houden.
2. Dit soort dingen zijn immers maar tijdelijk. Zij zijn slechts een schaduw van toekomstige zaken
3. Maar enkel het lichaam van Christus.

Als we samenvatten zegt de Apostel Paulus ons (1-2-3)

1. Laat niemand U veroordelen omwille van het vlees dat U eet, wat u drinkt of welke religieuze feesten U moet houden.
2. Want deze voeding, dranken en feestdagen zijn allemaal profetische afschaduwingen van dingen die nog moeten komen.
3. Laat daarom enkel het Lichaam van de Messias U zeggen wat U mag eten of drinken, en welke feestdagen U moet houden.

Degenen die de Wetten van Mozes niet volgden veroordeelden de Nazareërs, en Paulus zei dat ze niet naar hen moesten luisteren (omdat ze niet echt van het Lichaam van de Messias waren). Dit wordt duidelijk als we de clausules beter rangschikken om het Engels duidelijker leesbaar te maken ((3-1-2) Paulus zegt dat we enkel het Lichaam van de Messias moeten toelaten ons te oordelen met betrekking in tot wat we eten, wat

we drinken, en welke feestdagen we moeten houden, omdat deze allemaal profetische voorafschaduwingen zijn van zegeningen die nog moeten komen.

Koloss. 2:16-17, opnieuw geordend (3-1-2)
“Laat niemand (behalve het Lichaam van de Messias) U oordelen wat betreft vlees, of drank, of het houden van een heilige dag, of van de nieuwe maan, of voor de Sabbat ; want de feesten zijn afschaduwingen van dingen die (nog) moeten gebeuren.

WAT Paulus echt bedoelde wordt helemaal niet weerspiegeld in de NIV, integendeel. De NIV laat uitschijnen dat we onze zin kunnen doen (vermits de Messias toch gekomen was om de wet en de profeten af te schaffen)

Kolossenzen 2:16-17

16 Laat u dus door niemand bekritisieren over wat u eet of drinkt. En of u zich al of niet aan feestdagen en rustdagen moet houden.

17 Dit soort dingen zijn immers maar tijdelijk. Zij zijn slechts een schaduw van toekomstige zaken. Maar ons lichaam behoort aan Christus toe.

De King James, de NIV en en meeste christelijke versies suggereren dat, zolang U weet dat Yeshua de Messias is, het geen verschil maakt welke dag van aanbedding U houdt, vermits de feestdagen toch enkel afschaduwingen zijn van de dingen die “nog moeten komen”.

Echter, dit is het tegenovergestelde van wat Paulus zei.

De Wetten van Mozes worden in het Hebreeuws de “Torah” genoemd. Zoals we uitleggen in de [Nazarene](#)

Israël studie, is de Torah een lijst van instructies die Yeshua's Bruid verondersteld wordt te volgen om zichzelf te reinigen, en het is ook de huwelijksvereenkomst van Israël. Volgens de Joodse traditie, werd de Torah voor het eerst gegeven aan Israël op de berg Sinaï op Pinksteren. Duizenden jaren later werd de Heilige Geest uitgestort op degenen die zich op de juiste plaats bevonden op het ingestelde tijdstip. Er zijn dus al minstens twee vervullingen van het Pinksterfeest geweest (en Kolossenzen 2:16-17 vertelt ons dat er nog meer op komst zijn).

De Westerse Griek-Romeinse denkwijze is vrij rechtlijnig en kan "controlelijst georiënteerd" zijn. Westerse geesten denken dikwijls dat profetieën slecht éénmalig vervuld worden. Echter de Hebreeuwse denkwijze is cyclisch, en profetieën kunnen dus meerdere vervullingen hebben. Een goed voorbeeld hiervan is hoe de Schrift ons toont dat er meerdere vervullingen zullen zijn van het tabernakelfeest.

De Kerk heeft lang geleerd dat de Messias op 25 december werd geboren. Maar als we erover nadenken, kan Jesjoea niet in december geboren zijn, want Lucas 2:8 laat ons zien dat er herders waren die de wacht hielden over hun kudden, maar in Israël laat men in de winter de kudden niet grazen, want dan is er niets te eten.

Luqa (Lukas) 2:7-8

7 Toen zij in Bethlehem waren, moest Maria bevallen. Zij bracht haar eerste kind ter wereld, een jongen. Zij wikkelde hem in doeken en legde hem in een voerbak, want in de herberg van het dorp hadden Jozef en Maria geen onderdak kunnen vinden.

8 Die nacht kwam een engel van God bij enkele herders, die buiten in het veld overnachtten en op wacht zaten bij hun kudde.

Vanuit profetisch standpunt bezien, zou het logischer zijn dat Yeshua op de eerste dag van het Tabernakelfeest zou geboren zijn, omdat dat een vervulling zou zijn van de eerste dag van het Feest.

Yochanan (Johannes) 1:14

En het Woord kreeg een menselijk lichaam en woonde onder ons...

Het woord "dwelt" (woonde) is het Griekse woord "skenoō". In Strong's NT4637, betekent het "tabernakelen"

NT:4637 skenoō (skay-no'-o); van NT:4636: verblijven in een tent of kamperen, (figuurlijk) om te bezetten (als een huis) of (specifiek) om te verblijven (zoals God verbleef in het oude Tabernakel, een symbool van bescherming en samenzijn).

Wat Johannes dus echt zei, was dat Yeshua mens werd en onder ons verbleef (tabernakelde).

Yochanan (Johannes) 1:14 (geïnterpreteerd)

En het Woord werd mens en tabernakelde onder ons.

Dus is het volkomen logisch dat Leviticus 23 alle in het land geboren Israëlieten beveelt om drie keer per jaar naar Jeruzalem te gaan. Eén van deze drie pelgrimstochten is het Tabernakelfeest (loofhuttenfeest) Gedurende dit feest moet heel Israel in loofhutten wonen (tijdelijke verblijven) voor zeven dagen. In het Hebreeuws worden deze tijdelijke verblijven *sukkot*

genoemd. *In het Engels worden ze dikwijls booths genoemd, in het Nederlands loofhutten..*

Vayiqra (Leviticus) 23:42

42 Gedurende die zeven dagen zal iedere geboren Israëliet in een loofhut wonen.

Vermits Joden zeer traditionele mensen zijn, waren de leringen van de rabbijnen in de eerste eeuw waarschijnlijk dezelfde als die van vandaag : voor gezondheids- en veiligheidsredenen mag ieder die ziek, oud of zwanger is, in plaats van in een loofhut, ook een kamer huren in een gastenhuis. Echter, ook al was Miriam (Maria) zwanger, er was geen plaats in een gastenhuis, en daarom verbleven Jozef en Miriam in een tijdelijk verblijf (in dit geval een loofhut of een dierenverblijf), wat een vervulling was van Leviticus 23.

Ook al zou het een beproeving lijken dat Miriam in een tijdelijk verblijf moest bevallen, zo werd de geboorte van Yeshua een vervulling van het Feest. Ook al had Yeshua dus al de profetische aspecten van het Loofhuttenfeest vervuld, toch zegt Zacharia 14 ons dat er nog een andere vervulling zal zijn.

Zacharia 14:16-17

16 “Daarna zullen alle overlevenden van de plaag jaarlijks naar Jeruzalem reizen om de koning, Yahweh van de hemelse legers, te aanbidden en het Loofhuttenfeest te vieren.

17 Elk volk ter wereld dat weigert naar Jeruzalem te gaan om de koning, Yahweh van de hemelse legers, te aanbidden, zal geen regen krijgen.”

En als dit nog niet genoeg is om te bewijzen dat de Feesten profetische afschaduwingen zijn van dingen die nog moeten komen, is er nog een andere profetische

vervulling van het Loofhuttenfeest in het boek Openbaring.

Hitgalut (Openbaring) 21:3-4

3 Ik" hoorde een luide stem uit de troon zeggen: "Elohim's huis staat nu bij de mensen. Hij zal bij hen wonen. Zij zullen Zijn volk zijn en Hij zal Zelf bij hen zijn."

4 en Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal niet meer zijn, noch rouw, noch geschrei, noch pijn zal er meer zijn; de eerste dingen zijn voorbijgegaan."

Paulus vertelde ons dat we enkel het Lichaam van de Messias ons mogen laten zeggen welke dagen van aanbidding te houden, omdat hij wou dat we de zegeningen ontvangen voor het houden van de dagen die Yahweh ingesteld heeft.

Ondanks dit alles werd in 311 AD naar verluidt een Romeinse generaal, Constantijn genaamd, gered en begon verschillende burgeroorlogen, en werd uiteindelijk Keizer van Rome. Hij vaardigde het Edict van Milaan uit, dat officieel een graad van religieuze tolerantie in het Romeinse Rijk verkondigde. Echter, deze religieuze tolerantie was vooral bedoeld voor Torah-loze Christenen gelijk hij, maar werd geweigerd aan degenen die vasthielden aan het originele Israelitische geloof. In 336 AD vaardigde hij een aankondiging uit, waarin stond dat Christenen niet moesten "judaïzeren" door op de Sabbat te rusten, maar dat ze moesten rusten op de "dag van de Heer" (dus de zondag).

"Christenen moeten niet "judalzeren" door op de Sabbat te rusten, maar moeten op die dag werken

en liever de “dag van de Heer (Zon-dag) eren door te rusten indien mogelijk.

Echter, als er iemand (Nazarener) gevonden wordt die “judaïzeert”, laat hem dan afgesloten worden van Christus.

(In andere vertalingen staat “laat hem door Christus gehaat worden”)

[Concilie van Laodicea, onder Keizer Constantijn ; Canon 29, circa 336 AD]

Driehonderd jaar na Yeshua, verbood de Kerk van Rome officieel het geloof dat oorspronkelijk aan de heiligen geleverd was.

Maar waarom werd aan Keizer Constantijn de toelating gegeven het oorspronkelijke geloof te onderdrukken (en de kalender te veranderen) ? De Schriften zeggen dat niet, maar het zou kunnen dat Yahweh wist dat de wetteloze Christelijke variatie van het geloof zich veel sneller zou verspreiden in de wereld dan de Torahhoudende, en dat het op die manier, ook al was het niet waar en correct zoals het originele Nazareense Israelitische geloof, het toch het geloof in redding door een Messias van Israel zou bevorderen en verspreiden.

Nu komen we op het keerpunt.. Terwijl de Vader vroeger een oogje toekneep voor onwetendheid, wil Hij nu dat alle mensen, overal, zich bekeren en begint te leven volgens de instructies die door middel van Mozes gegeven werden, en waarvan gezegd wordt dat ze voor ons eigen bestwil dienen.

Devarim (Deuteronomy) 10:12-14

12 “En nu, Israël, wat verlangt Yahweh, uw God, anders van u dan dat u met eerbied en ontzag luistert naar alles wat Hij zegt. Dat u voor uw eigen bestwil de geboden die ik u vandaag geef,

gehoorzaamt en dat u van Hem houdt en Hem dient met heel uw hart en ziel?
14 Alle hemelen behoren toe aan Yahweh, uw God, ook de aarde met alles wat daarbij hoort.

Indien Yahweh ons deze instructies gegeven heeft voor onze eigen bestwil, waarom zouden we die dan niet gretig omarmen als de goddelijke zegening die ze zijn.?

Uw Israëlitische erfgoed opeisen

Na de regeringen van de Koningen David en Salomon, gebeurde er een tragische splitsing binnen de Natie Israel welke leidde tot de vorming van twee aparte Koninkrijken. De Natie Israel is sindsdien altijd verdeeld geweest, en enkel als we ons dat realiseren kunnen we de missie van de Messias begrijpen om het hele Israelitische volk in zijn geheel tot Hem terug te brengen.

Na de splitsing van de natie, werden de twee overblijvende stammen in het zuiden het koninkrijk Judah (of het huis Judah) genoemd, en zij zijn de spirituele (of misschien zelfs letterlijke) voorvaders van de Joden, zoals we die vandaag kennen. Bovendien werden de tien stammen in het noorden het Huis van Israel genoemd (of het Huis van Efraïm), die later de "tien verloren stammen" genoemd werden.

Israël's geschiedenis is lang en ingewikkeld, maar de splitsing kwam er voornamelijk omdat de kleinzoon van Koning David, Rehobeam, een hardvochtige tiran was. Toen de tien noordelijke stammen zagen dat hij niet van hen hield (en van plan was hen hardvochtig te behandelen), beslisten ze dat het beter zou zijn voor hen, om zich af te scheuren van David's kleinzoon en hun eigen koninkrijk in het noorden te stichten.

Melachim Aleph (1 Koningen) 12:16

16 "Toen de mensen beseften dat de koning het meende en weigerde naar hen te luisteren, begonnen zij te schreeuwen: "Weg met David en zijn familieleden. Laten we naar huis gaan. Laat Rehabeam maar koning zijn over zijn eigen familie." En zo liet heel Israël hem in de steek, uitgezonderd de stam van Juda. De leden van die

stam bleven trouw en aanvaardden Rehabeam als hun koning.”

Zoals we uitleggen in de [Nazarene Israel](#) studie, stamt America spiritueel (en misschien ook letterlijk) af van ditzelfde Huis van Israel (Efraïm). Daarom is het ook niet verwonderlijk dat, hetzelfde patroon volgend, de Amerikaanse kolonies rebelleerden tegen Koning George van Engeland, voor dezelfde redenen dat het Huis Israël rebelleerde tegen het Huis van David : ze werden belast maar niet geliefd.

Net zoals de Amerikaanse kolonies later een nieuwe regering oprichtten, zo richtten de noordelijke stammen van Israel (Ephraim) ook een nieuwe regering op onder een man, Jerobeam genaamd. Echter, Jerobeam wist dat indien de mensen 3 keer per jaar naar Jeruzalem zouden blijven gaan (zoals de Torah zegt) hun loyaliteit uiteindelijk naar hun oude koning Rehobeam (in het zuiden) zou terugkeren wat uiteindelijk zou leiden tot de ondergang en dood van Jerobeam.

Melachim Aleph (1 Koningen) 12:26-27

26 Jerobeam dacht: "Als ik niet voorzichtig ben, zal het volk weer een nakomeling van David als koning willen hebben.

27 Als zij naar Jeruzalem gaan om in de tempel te offeren, zal hun houding ten opzichte van koning Rehabeam snel verbeteren. Dan zullen zij mij doden en hem vragen koning te worden."

Liever dan zijn volk te zien terugkeren naar Koning Rehabeam, nam Jerobeam een raadsheer en besloot een nieuwe religie op te richten. Dit nieuwe Samaritaanse geloof zou zich nog altijd richten op Yahweh maar zou toch verschillen in essentiële details.

Om de visuele oriëntatie van de mensen te plezieren, richtte hij idolen op (zichtbare objecten van aanbedding en religieuze iconen) in Dan en Beth-El, en verplaatste zo de locatie van aanbedding buiten Jeruzalem. Dit was een grote zonde.

Melachim Aleph (1 Koningen) 12:28-31

28 Na rijp beraad besloot hij om twee gouden beelden te laten maken in de vorm van een stierkalf. Daarop zei hij tegen het volk: 'U bent nu vaak genoeg ter bedevaart naar Jeruzalem gegaan! Israëel, dit is uw god die u uit Egypte heeft geleid.'

29 Het ene beeld liet hij in Betel plaatsen, en het andere in Dan,

30 waar het door de Israëlieten in optocht naartoe werd gebracht. Zo verviel het volk tot zonde.

31 Jerobeam liet tempels bouwen op de offerhoogten en stelde priesters aan die niet tot de nakomelingen van Levi behoorden, maar afkomstig waren uit alle groepen van de bevolking.

Jerobeam maakte ook priesters van hen die geen Levieten waren. Het is niet te verwonderen dat dit ook is wat de kerk deed honderden jaren later. zij creëerden een nieuw geloof gebaseerd op het oorspronkelijke (enkel de details wijzigend). In plaats van zich te focussen op een onzichtbare Schepper, aanbaden ze zichtbare symbolen (zoals kruisen, beelden en andere iconen.. Ze verplaatsten ook het centrum van het geloof van Jeruzalem naar Rome.

Jerobeam wijzigde ook de tijdstippen van de feesten. Hij bracht het Loofhuttenfeest van de zevende Hebreeuwse maand naar de achtste. Dit is een afbeelding van wat de kerk later zou doen, toen ze de Sabbat naar de zondag verplaatste, het Pasha naar Paas-zondag, en het

Loofhuttenfeest naar Kerstmis (winterzonnnewende). De kerk heeft mooi klinkende redenen om dit te doen, maar net zoals het gebeurde in de Hof van Eden, waren deze beslissingen in volledige tegenspraak met de Schriften. Of de kerk zich ervan van bewust is wat ze deden of niet, door te falen Yahweh te gehoorzamen, aanbidden ze de zon (oftewel Lucifer, de Lichtbrenger, Satan)

Yahweh zond profeten zoals Hosea en Elia om het noordelijke koninkrijk naar Hem terug te leiden, maar het was tevergeefs. Na ongeveer honderdvijftig jaar, liet Hij uiteindelijk toe dat de koning van Assyrië de noordelijke stammen wegvoerde in ballingschap, waarna ze vermengd werden met de heidenen. Zo verloren ze na verloop van tijd hun Israëlitische erfenis.

Melachim Bet (2 Koningen) 18:11-12

11 De Assyrische koning deporteerde de Israëlieten als ballingen naar Assyrië en plaatste hen in kolonies in de stad Halah aan de rivier de Habor in Gozan en in de steden van de Meden.

12 Dat kwam doordat zij hadden geweigerd naar Yahweh, hun God, te luisteren en te doen wat Hij van hen verlangde. In plaats daarvan hadden zij Zijn verbond verbroken en alle wetten overtreden die Mozes, de dienaar van Yahweh hun had gegeven.

Dit waren de gevangenen die Yeshua kwam bevrijden.

Luqa (Lukas) 4:18-19

18 De Geest van Yahweh is op mij. Hij heeft mij de opdracht en de kracht gegeven om arme mensen goed nieuws te brengen.

19 Hij heeft mij gestuurd om uit te roepen dat gevangenen zullen worden vrijgelaten, dat blinden zullen zien, dat onderdrukten zullen worden bevrijd

en dat de tijd van Yahweh's genade is aangebroken."

Terwijl de Joden verwachtten dat de Messias hen van hun Romeinse onderdukkers zou bevrijden, zei Yeshua dat Hij enkel op deze eerste reis was gezonden om de verloren schapen van het noordelijke Huis van Israël bijeen te brengen.

Mattityahu (Mattheus) 15:24

Maar Hij antwoordde : "Ik ben enkel (op deze eerste reis) gezonden voor de verloren schapen van het Huis van Israël"

Toen de Assyriërs de noordelijke stammen in gevangenschap wegvoerden, stopten ze niet aan de grens. Ze vielen ook het zuidelijke koninkrijk van Juda binnen, en leden van alle twaalf stammen gingen in ballingschap, daarom schrijven de apostelen hun brieven aan de verlorenen en verstrooiden van alle twaalf stammen van Israël.

Ya'akov (Jacobus) 1:1

Van: Jakobus, een dienaar van God en van de Meester Yeshua Messias. Aan: De twaalf stammen die over de hele wereld verstrooid zijn.

De meeste Christenen weten dat het Goede Nieuws in de eerste plaats aan de Joden moest gepredikt worden; maar ze realiseren zich niet altijd dat er in de Hebreeuwse gedachte twee soorten heidenen zijn. Een "goy" is iemand die nooit deel heeft uitgemaakt van de natie Israël en en "ger" is iemand die ooit tot de natie Israël heeft behoord, maar van de natie vervreemd is geraakt (en nu dus een vreemdeling is). Het was aan deze vreemdelingen van de verloren tien stammen (die

vroeger tot de natie Isaël behoorden) dat Petrus zijn epistels schreef.

Kepha Aleph (1 Petrus) 1:1

Van: Petrus, een apostel van Yeshua Messias.

Aan: De vreemdelingen die verspreid in Pontus, Galatië, Cappadocië, Asia en Bithynië wonen.

Yeshua verwijst naar deze tien verloren stammen in de Parabel van de Verloren Zoon. Probeer dit te lezen met dien verstande dat het Huis van Juda de oudere broer is.

Luqa (Lukas) 15:11-32

11 Yeshua vertelde nog een gelijkenis. "Een man had twee zonen.

12 Op een dag zei de jongste: 'Vader, ik wil mijn deel van de erfenis nu al hebben.' De vader verdeelde zijn bezit tussen zijn twee zonen.

13 Een paar dagen later pakte de jongste zoon zijn bezittingen en ging op reis naar een ver land. Daar verbraste hij zijn hele hebben en houden.

14 Juist toen hij niets meer over had, werd het land getroffen door een vreselijke hongersnood.

15 Het zag er heel slecht voor hem uit. Hij wist een baantje te krijgen bij een boer en moest naar het land om op de varkens te passen.

16 Hij had zo'n honger dat hij graag wat van het varkensvoer had gegeten, maar dat mocht niet.

17 Eindelijk kwam hij tot bezinning en dacht bij zichzelf: 'Bij mijn vader thuis hebben zelfs de knechts meer dan genoeg te eten. En kijk mij hier nu eens zitten! Ik sterf bijna van de honger.

18 Ik weet wat! Ik ga naar mijn vader en zal hem zeggen: 'Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u.

19 Ik ben het niet waard nog langer uw zoon genoemd te worden.

20 Wilt u mij aannemen als knecht?' Zo ging hij op weg naar het huis van zijn vader. Die zag hem al in de verte aankomen en had erg met hem te doen. De man holde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem.

21 'Vader

22 Maar de vader liet hem niet eens uitspreken en zei tegen de knechten: 'Vlug! Haal de mooiste kleren die we in huis hebben en geef hem die om aan te trekken. Geef hem een ring voor zijn vinger en een paar schoenen.

23 Slacht het kalf dat we hebben vetgemest. Wij gaan feestvieren.

24 Want mijn jongste zoon was dood en is weer levend geworden. Ik was hem kwijt en heb hem weer terug.' En zij vierden feest.

25 Ondertussen was de oudste zoon op het land aan het werk. Toen hij thuiskwam, hoorde hij dansmuziek.

26 Hij riep een knecht en vroeg wat er aan de hand was.

27 'Uw broer is terug

28 De oudste broer werd kwaad en wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem mee te krijgen.

29 Maar hij antwoordde: 'Luister, vader! Al die jaren heb ik mij voor u uitgesloofd. Ik heb altijd gedaan wat u zei. Maar u hebt mij nog nooit een bokje gegeven om te slachten en feest te vieren met mijn vrienden.

30 Nu komt die zoon van u thuis; hij heeft eerst uw geld er bij de hoeren doorgejaagd en wat doet u? U slacht voor hem het beste kalf dat we hebben!

31 'Maar jongen

32 Wij kunnen niet anders dan feestvieren. Het is je eigen broer. Hij was dood en is weer levend geworden. We waren hem kwijt en hebben hem nu terug."

De naam Ephraïm betekent "dubbel vruchtbaar", maar heeft ook een tweede betekenis als "verloren". Daarom gaat deze parabel van Yeshua over de tien verloren stammen.

In [*Nazarene Israel*](#) geven we nog veel meer details over hoe de Schriften ons vertellen dat we de tien verloren stammen van Israël (Ephraïm) zijn, en hoe we teruggeroepen worden naar onze erfenis door het offer van Yeshua.

Op een dag zullen onze Joodse broeders en zusters ook opkijken naar Hem die ze doorboord hebben en ze zullen voor Hem verdriet hebben als iemand die rouwt om het verlies van een eerstgeborene.

Zechariah 12:10

10 Dan zal Ik de Geest van genade en van gebeden uitstorten over Davids vorstenhuis en de bevolking van Jeruzalem. En zij zullen Hem zien, Die zij hebben doorstoken, en over Hem rouwen als over een enig kind. Zij zullen bitter bedroefd zijn en over Hem rouwen als over hun oudste zoon.

We beginnen reeds tekenen te zien dat Yahweh zich klaarmaakt om dit te laten gebeuren ; maar ondertussen vertelt Yeshua ons in Zijn parabel (hierboven) dat onze Joodse broeders en zusters niet blij zullen zijn met het idee dat wij zullen thuiskomen. Zij vinden dat wij niet waardig zijn. Juda heeft Yahweh's Torah gedurende duizenden jaren bewaard, ondanks Christelijke vervolging, meerdere invasies, de Holocaust, en meer).

Ze hebben geleden en zijn gestorven onder Christelijke handen voor het voorrecht de Torah te bewaren. Ze zijn bang dat de Nazarene Israel beweging een soort Christelijke truc is, en wijzen ons af op dit moment

Terwijl wij wachten tot Yahweh de ogen van onze broeder Juda opent, moeten wij beginnen met Torah te leren, en Hebreeuws te leren, en ook met elkaar samen te komen in relationele gemeenschap. Echter, in Handelingen 15:19-21 vertellen de apostelen ons, dat voordat we deel kunnen uitmaken van een samenkomst, we eerst akkoord moeten gaan ons te onthouden van vier spirituele gruwels :

1. Afgoderij (wat geestelijk overspel is) (Leviticus 26:1)
2. Sexuele immoraliteit (Leviticus 18 en 20)
3. Verstikt vlees (Leviticus 11)
4. Bloed (Genesis 9)

Ma'asei (Handelingen) 15:19-21

19 Daarom ben ik van mening dat we de heidenen die zich tot Elohim bekeren geen al te zware lasten moeten opleggen,

20 maar dat we hun moeten schrijven dat ze zich dienen te onthouden van wat door de afgodendienst bezoedeld is, van ontucht, van vlees waar nog bloed in zit en van het bloed zelf.

21 In haast elke stad wordt de wet van Mozes immers al sinds mensenheugenis verkondigd en op iedere sabbat in de synagogen voorgelezen.'

We geven meer details in [Nazarene Israel](#), maar in relationele gemeenschap zijn in een vergadering is een essentieel onderdeel van onze wandel. Als we niet in relationele gemeenschap zijn, maken we niet echt deel uit van Zijn lichaam. Net zoals cellen in een letterlijk

lichaam met elkaar verbonden moeten blijven om het lichaam te laten leven, moeten wij ook met elkaar in verbinding zijn (over de hele wereld), opdat Jesjoea's lichaam volledig tot leven komt. Verder, net zoals cellen in een fysiek lichaam vloeistof moeten uitwisselen om het lichaam levend te laten zijn, moet er ook wederzijdse uitwisseling zijn binnen het levende lichaam van de Messias.

Israël was oorspronkelijk georganiseerd door twaalf stammen, plus een georganiseerd Levitisch priesterschap. Het Levitische priesterschap was georganiseerd in drie rangen (Leviëten, priesters, en de hogepriester). Elke stam had een ouderling, en was verder georganiseerd in duizendtallen, honderdtallen, vijftallen en tientallen. Er was ook een uitwisseling tussen het volk en het Levitische priesterschap. Het volk bracht driemaal per jaar zijn tienden en offers naar de tabernakel, om in de fysieke behoeften van het priesterschap te voorzien, en op zijn beurt voorzag het priesterschap in de geestelijke behoeften van het volk. Toch gaven de drie bedevaartsfeesten het volk meer dan een gelegenheid om Yahweh's dienaren te ondersteunen - ze dienden ook om het volk te verenigen. In feite gaven de drie bedevaartsfeesten Israël drie "familie-reünies" per jaar. Maar vandaag moeten we discipelen gaan maken in alle naties, dus hoe moeten we verenigd blijven als één lichaam, als we wereldwijd verspreid zijn?

Mattityahu (Mattheus) 28:18-20

18 En Yeshua kwam en sprak tot hen, zeggende: Alle autoriteit is Mij gegeven in de hemel en op aarde.

19 "Ga daarom en maak discipelen van alle naties, hen onderdompelend in Mijn naam*,

20 hen te leren alle dingen te observeren die ik u heb geboden; en zie, ik ben altijd bij je, zelfs tot het einde van het tijdperk. Amein

[*Voor waarom we alleen onderdompelen in de naam van Yeshua, zie "[Onderdompeling alleen in de naam van Yeshua](#)", in [Nazarener Schriftonderzoek, Boekdeel Drie.](#)]

Wij geven meer bijzonderheden in [Nazarene Israel](#), maar omdat wij thans niet in het land Israël wonen, komen wij niet allen driemaal per jaar naar dezelfde plaats. Daarom moet er een andere manier zijn om het lichaam wereldwijd te verenigen. De oplossing die Jesjoea gaf is structureel.

Terwijl Israël vroeger werd geordend door stammen, worden wij nu in de verstrooiing geordend door gemeenten, in steden. Elke gemeente moet geleid worden door de oudste gelovigen, die als voorbeeld dienen voor het volk. De oudsten innen de tienden en de offergaven van het volk, en gebruiken die om de evangelisatie-inspanning in hun steden te financieren. Zij gebruiken ze ook om de armen te onderhouden. Degenen die voltijds in de bediening werken, kunnen worden ondersteund door de tienden en de giften van het volk. Ons wordt gezegd dat zij dubbele eer waardig zijn, vooral wanneer zij arbeiden in het woord en de leer.

TimaTheus Aleph (1 Timoteüs) 5:17

17 Laten de oudsten, die goed regeren, dubbele eer waardig geacht worden, vooral zij, die arbeiden in het woord en in de leer.

Net zoals de Levieten een tiende van de tiende gaven aan de Levitische priesters, zenden de oudsten een tiende van de tiende naar het priesterdom, om hen te

steunen in hun werk. De priesters gebruiken deze gelden dan om zendingswerk te doen, en om leerstellig en evangelisch materiaal te maken dat iedereen in het lichaam ten goede komt. Zij verbinden ook alle vergaderingen wereldwijd, zodat wij allen één enkel lichaam vormen, met één juiste doctrine.

Qorintim Aleph (1 Korintiërs) 1:10

10 Ik smeed u nu, broeders, in de naam van onze Adon Jesjoea Messias, dat u allen hetzelfde spreekt, en dat er geen verdeeldheid onder u is, maar dat u volmaakt verenigd bent in dezelfde gezindheid en in hetzelfde oordeel.

De Levitische priesters mochten geen erfdeel in het land hebben (maar zij moesten zich wel toeleggen op het verrichten van het werk).

Bemidbar (Numeri) 18:20-21

20 Toen zeide Yahweh tot Aharon: Gij zult in hun land geen erfdeel hebben, noch zult gij een deel onder hen hebben; Ik ben uw deel en uw erfdeel onder de kinderen Israëls.

21 "Zie, Ik heb de kinderen van Levi alle tienden in Israël gegeven als een erfenis, in ruil voor het werk dat zij verrichten, het werk van de tabernakel der samenkomst."

Op dezelfde manier moet Yeshua's priesterschap alle aardse bezittingen opgeven, en zich richten op het dienen van Zijn volk.

Luqa (Lucas) 14:33

33 "Zo kan ook een ieder onder u die niet alles opgeeft wat hij heeft, mijn discipel niet zijn."

Het vergt een groot vertrouwen in Yahweh om al je materiële bezittingen af te leggen, en geen erfenis te hebben om aan je kinderen door te geven, maar deze voorwaarde helpt om ervoor te zorgen dat het priesterschap wordt toegewijd, en dat de tienden en offers van het volk worden gebruikt om het werk vollediger uit te voeren.

Er is grote wijsheid in Yeshua's systeem. Net zoals elk deel van het menselijk lichaam moet samenwerken op een gecoördineerde manier, moet elk deel van Jesjoea's lichaam ook samenwerken om de Grote Opdracht uit te voeren. De priesters zorgen voor leiderschap en binden het lichaam samen. De oudsten innen de tienden en de offers, en voeren de Grote Opdracht plaatselijk uit. Het volk steunt het werk, en brengt de boodschap op straat. Als iedereen zijn deel doet, geeft iedereen, en ontvangt iedereen. Dit is hoe het hele lichaam samenwerkt.

Efeziërs 4:16

16 uit wie het gehele lichaam, samengevoegd en verbonden door hetgeen elk lid levert, naar de werkzame werking waardoor elk deel zijn deel doet, de groei van het lichaam veroorzaakt tot opbouw van zichzelf in de liefde.

Yeshua heeft Zijn bruid een grote taak gegeven om te doen terwijl Hij weg is. Nu kijkt Hij toe om te zien wie gretig doet wat Hij gevraagd heeft, op de manier waarop Hij ons gevraagd heeft het te doen. Hij zegt dat wanneer Hij terugkomt, Hij ieder van ons zal belonen naar wat we voor Hem gedaan hebben.

Hitgalut (Openbaring) 22:12

12 "En zie, Ik kom spoedig, en Mijn loon is bij Mij, om aan een ieder te geven naar zijn werk."

De Reis van De Bruid Naar Huis

In [Nazarene Israel](#) geven we meer details over hoe de bruid Israël verloren is gegaan binnen de Christelijke kerk, en hoe zij terug moet keren naar het oorspronkelijke geloof, om haar Echtgenoot te behagen. We laten ook zien hoe de Messiaanse beweging een goede overgangsstap terug is naar het oorspronkelijke geloof.

Voor meer informatie, zie de [Nazarene Israel](#) studie, en bezoek nazareneisrael.org/nl. Daar vindt u een schat aan informatie over de Nazarener Israel beweging, en ons werk om het oorspronkelijke apostolische geloof te herstellen in de moderne tijd.

Shalom.

Ondersteuning van het werk

Nazarener Israël is bezig het oorspronkelijke apostolische geloof in de moderne tijd te herstellen. Yahweh zegt Zijn volk om te geven, en Hij is getrouw om hen te zegenen die blijmoedig geven aan het werk van Zijn Zoon (bijv. Exodus 25:2, Maleachi 3:10, enz.).

Yeshua vertelt ons ook om geen schatten voor onszelf op aarde op te slaan, maar om schatten in de hemel op te slaan door rijk te zijn voor Zijn werk. Hij zegt dat waar wij onze schat leggen, daar ook ons hart zal zijn (Mattheüs 6).

Sjaoel (Paulus) zegt ons ook dat zij die onderwezen worden, moeten delen met hen die onderwijzen.

Galaten 6:6-9

6 Laat hij, die het woord leert, in alle goede dingen delen met hem, die leert.

7 Laat u niet misleiden, met Elohim wordt niet gespot, want wat een mens zaait, dat zal hij ook oogsten.

8 Want wie naar zijn vlees zaait, zal naar zijn vlees verderf oogsten, maar wie naar de Geest zaait, zal naar de Geest eeuwig leven oogsten.

9 En laten wij niet moede worden, terwijl wij goed doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij den moed niet verliezen.

Als u in deze dingen gelooft, kunt u manieren vinden om met ons samen te werken op de website van Nazarener Israël: nazareneisrael.org/nl

U kunt ook doneren via PayPal, naar:
servants@nazareneisrael.org

Al het geld zal zorgvuldig en biddend worden gebruikt om de Grote Opdracht te vervullen, en om het oorspronkelijke geloof van de eerste eeuw te herstellen in het land Israël, en over de hele wereld.

Moge Yahweh u zeer zegenen voor uw wijsheid, en voor uw hulp bij het vestigen van het koninkrijk van Zijn Zoon.

Het Oorspronkelijke Geloof

Wilt u het oorspronkelijke geloof behouden dat de Messias Zijn apostelen leerde? Christenen beweren graag dat de discipelen van de Messias allemaal "Christenen" waren... maar is dit wat de Schrift zegt?

Wat als de Bijbel zou aantonen dat zowel de Messias als Zijn discipelen Israëlieten waren... en dat "Christenen" (per se) een totaal aparte groep waren? Wat zou dat voor jou betekenen?

Wat als het oorspronkelijke apostolische geloof eigenlijk een Joods-Israëlitisch geloof was en zijn doel was om de Verloren Tien Stammen van Israel terug te brengen, en wat als jij een van hen was?

Als u wilt weten of u misschien deel uitmaakt van de Verloren Tien Stammen van Israel, of als u het oorspronkelijke geloof van de apostelen in deze tijd in praktijk wilt brengen, dan is deze studie iets voor u.

U kunt deze studie ook online vinden op.
nazareneisrael.org/nl

